Son côté à respecter l'indépendance et l'intégrité territoriale de l'Empire Ottoman, garantissent en commun la stricte observation de cet engagement, et considéreront, en conséquence, tout acte de nature à y porter atteinte comme une question d'intérêt général.

Article 8.

S'il survenait, entre la Sublime Porte et l'une ou plusieurs des autres Puissances signataires, un dissentiment qui menaçât le maintien de leurs relations, la Sublime Porte et chacune de ces Puissances, avant de recourir à l'emploi de la force, mettront les autres parties contractantes en mesure de prévenir cette extrémité par leur action médiatrice.

Article 9.

Sa Majesté Impériale le Sultan, dans Sa constante sollicitude pour le bien-être de Ses sujets, ayant octroyé un firman qui, en améliorant leur sort, sans distinction de réligion ni de race, consacre Ses généreuses intentions envers les populations chrétiennes de Son Empire, et voulant donner un nouveau témoignage de Ses sentimens à cet égard, a résolu de communiquer aux Puissances contractantes le dit firman, spontanément émané de Sa volonté souveraine.

Les Puissances contractantes constatent la haute valeur de cette communication. Il est bien entendu qu'elle ne saurait, en aucun cas, donner le droit aux dites Puissances de s'immiscer soit collectivement, soit séparément, dans les rapports de Sa Majesté le Sultan avec Ses sujets, ni dans l'administration intérieure de son Empire.

že chtějí každý se Své strany šetřiti nezávislosti a teritoriální celosti říše Otomanské, ručí vespolek za to, že závazek tento pilně budou zachovávati, a pročež budou vše to, co by jej mohlo porušiti, pokládati za věc každého se dotýkající.

Článek 8.

Jestližeby mezi vysokou Portou a jednou neb několika mocnostmi smlouvu činícími vzešlo nedorozumění nějaké, kterýmžby zachování obapolných svazků jejich mohlo v nebezpečenství uvedeno býti, tedy vysoká Porta, a každá z mocností těchto, prvé nežby užila moci zbraně, ostatním mocnostem smlouvajícím se možné učiní, aby to zprostředkovaly, by se tohoto nejposlednějšího prostředku neužilo.

Článek 9.

Ježto Jeho císařské Veličenství Sultán jsa neustále pečliv o dobro poddaných Svých, vydal Ferman, kterýmž zlepšiv postavení jich bez rozdílu náboženství a národnosti, Svou velkou mysl k národům křesťanským říše své osvědčil, a ježto nový důkaz smýšlení Svého v příčině té na jevo dáti zamýšlí, usnesl se na tom, že mocnostem smlouvu činícím ferman dotčený z Jeho vlastní vladařské vůle vyšlý oznámí.

Mocnosti smlouvu činící vysvědčují, kterakou velkou váhu oznámení toto má. Samo sebou zjevno jest, že se oznámením tím mocnostem řečeným, v nižádné případnosti, práva nepropůjčuje, aby se buď společně aneb ta neb ona z nich, míchaly v postavení a svazek Jeho Veličenství Sultana k podaným Jeho, aneb u vnitřní správu Jeho říše.